

Република Србија
УПРАВНИ СУД
18 У. 8147/13
30.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Слађане Бојовић и Весне Даниловић, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље [REDACTED] из [REDACTED], Улица [REDACTED] број [REDACTED], против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, ради поништаја закључка туженог органа број 07-00-00564/2013-03 од 11.04.2013. године, у предмету информације од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 30.01.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним закључком одбачена је, као неблагоприятна, жалба тужиље изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 01 број 9216/09-3 од 21.09.2009. године, којим је одбијен захтев тужиље од 23.07.2009. године, за приступ информацијама од јавног значаја.

У тужби поднетој Управном суду дана 16.05.2013. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је тужени орган у складу са одредбама члана 23. и 24. став 1., а у вези члана 28. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја био у обавези да закључак по жалби изјављеној дана 01.03.2013. године, донесе

најкасније у року од 30 дана од дана предаје жалбе тужиље, то јест најкасније до 01.04.2013. године. Како је тужени орган оспорени закључак донео 11.04.2013. године, по протеку законом прописаног рока од 30 дана за доношење одлуке по жалби, тужиља сматра да је на тај начин повређен закон на њену штету. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при наводима изнетим у образложењу оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган оспореним закључком као неблагоприятну, одбацио жалбу тужиље изјављену против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 01 број 9216/09-3 од 21.09.2009. године. Ово стога што из списка предмета произилази да је тужиља првостепено решење од 21.09.2009. године, лично примила дана 24.09.2009. године, што је потврђено и њеним потписом на повратници о пријему решења и отиском печата надлежне поште. Како је тужиља против првостепеног решења поднела жалбу дана 01.03.2013. године, што се констатује из пријемног печата туженог органа на жалби, правилно је тужени орган оспореним закључком одбацио жалбу тужиље, као неблагоприятну.

Наиме, према одредби Одредбом члана 22. став 1. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ("Службени гласник РС", број 120/04...36/10), прописано је да тражилац може изјавити жалбу поверенику ако орган власти одбаци или одбије захтев тражиоца, у року од 15 дана од дана када му је достављено решење или други акт.

Одредбом члана 24. став 2. истог закона прописано је да повереник одбацује жалбу која је недопуштена, неблагоприятна и изјављена од стране неовлашћеног лица.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, као и цитиране одредбе закона, правилно је, по оцени суда, тужени орган закључком одбацио жалбу као неблагоприятну, утвдивши да је иста поднета по протеку законом прописаног рока од 15. дана у коме се жалба могла изјавити, а за своју одлуку дао је разлоге које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио и навод тужбе да је тужени орган оспорени закључак донео по претку законом прописаног рока од 30 дана из члана 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је нашао да су исти без утицаја с обзиром да је у управном поступку на несумњив начин утврђено да је од момента уручења решења подносиоцу захтева до подношења жалбе туженом органу прошло више од три године, те су исти наводи без утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима Управни суд је нашао, да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, имајући при том у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 30.01.2014. године, 18 У. 8147/13

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
39 Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ